

PARAULES DE VIDA

Maria en el camí de l'Advent

Fa uns dies hem iniciat l'Advent. L'Església se situa en actitud d'espera i acolliment del Messies que ve a salvar-nos. En aquest camí que ens condueix al Nadal, la celebració de la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu ens convida a dirigir la nostra mirada a la Verge Maria. A tots nosaltres, que estem sotmesos a un ritme de vida accelerat, amb tantes coses i tan urgents que difícilment podem parar atenció a les coses de Déu, Maria, que va tindre sempre el seu cor centrat en Ell, ens ensenya a estar atents als signes de la seua presència en el món. En aquest temps d'Advent Ella és per a tots nosaltres un model que ens ajuda a no deixar-nos arrossegar per un estil de vida que ens tanca el cor a Déu.

Aquesta actitud la va portar a una disponibilitat total a la voluntat de Déu i a una obediència sense reserves. Per això, quan li demanà que col·laborés en l'obra de la Redempció de la humanitat, va obeir des de la fe. Estem davant una entrega lliure de tota ambigüitat. Ella no s'ha reservat res per a si mateixa. La seua obediència ha sigut un *sí* amb totes les conseqüències. En cap moment va dubtar que eixa opció era la millor que hagués pogut fer; mai va pensar que una altra possible decisió hauria sigut millor. Una vegada li va dir al Senyor: «Faci's en mi segons la teua paraula», ja mai va mirar enrere: confiant en Déu es va posar en les seues mans mirant sem-

pre cap al futur. Contemplant a la Mare del Senyor en aquest temps d'Advent, descobrim que la nostra generositat envers Déu és sovint pobra i plena d'ambigüitats.

El fet que Ella hagi donat un *sí* del que ja no es torna enrere, no significa que tot estiga predeterminat. Maria pertany al nostre llinatge necessitat de redempció. Per això, encara que no va conèixer el pecat, va experimentar moments de dificultat i va passar per la prova del dolor. De fet, quan con-

templem el seu camí de fe descobrim que va haver de patir situacions de les més dures que una persona pot sofrir durant la seua vida. El seu *sí* la va portar a un autèntic abandonament a les mans del Pare. El seu camí de fe es va convertir en un camí d'obediència. La plenitud de la gràcia de Déu la va fer capaç de viure i patir, fins i tot els moments de major foscor, al marge de tot pecat. En aquest temps d'Advent, la Mare del Senyor ens ensenya que la força de la gràcia ens ajuda a mantindre l'esperança fins i tot en els moments de més dificultat que se'ns puguem presentar.

La plenitud de la gràcia va fructificar en Maria en una vida cristiana plenament viscuda. Quan contemplem el seu camí de fe, descobrim una humilitat tan gran que podem pensar que en Ella no destaca res. Aquest aparent «no destacar res» no significa mediocritat, sinó l'harmonia amb la qual va saber integrar totes

les dimensions de l'Evangeli en la pròpia vida. En realitat aquest «no destacar res» significa que destaca la totalitat de l'Evangeli viscut amb una plenitud i perfecció absolutes. Per això la devoció a la Verge és fecunda en fruits de santedat per a tota l'Església.

Que Mare del Senyor ens acompanyi en el camí cap al Nadal.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'amor genera finor d'esperit

Tots sabem que si no coneixem una persona no la podem estimar. Però també és veritat el camí contrari: només podem conèixer una persona si l'estimem. El fragment de la carta de Pau als de Filipis que llegim avui a l'Eucaristia, té una expressió magnífica. Demana a Déu que faci créixer l'amor en els seus cristians «fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit». Cal donar el primer pas i estimar la gent tal com són: cada persona, cada família, cada grup, cada poble, cada cultura. No hi ha ningú perfecte i sempre trobem raons per posar barreres o formular críti-

ques, però això ens allunya dels altres. De fet, aquest ha estat el sentit del progrés social. No hem començat reconeixent els drets dels esclaus, o dels discapacitats, o dels vençuts, i després els hem estimat. Més aviat ha estat a l'inrevés. L'Evangeli ens ha ensenyat a estimar els esclaus i els discapacitats i els vençuts, en una societat molt injusta, i a partir d'aquí, amb molt d'esforç i molt lentament, s'han reconegut els seus drets i s'han fet passos per canviar una estructura social injusta. Aquest procés no s'ha acabat, ni molt menys. Hi ha persones, i grups socials, i pobles,

que desperten rebuig o animadversió. Cal fer el pas generós d'estimar-los per entendre'ls. Sant Pau diu que l'amor genera «finor d'esperit». És la finor d'acceptar a cadascú tal com és i tractar-lo com ell necessita. I probablement la finor d'esperit més delicada és la del que, en un clima d'acceptació amorosa dels altres, sap formular les seves crítiques, que tothom mereix, sense allunyar-se'n ni condemnar. És l'amor que pot construir ponts de vida social fraterna.

Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRAS DE VIDA

María en el camino del Adviento

Hace unos días hemos iniciado el Adviento. La Iglesia se sitúa en actitud de espera y acogida del Mesías que viene a salvarnos. En este camino que nos conduce a la Navidad, la celebración de la solemnidad de la Inmaculada Concepción de la Santísima Virgen nos invita a dirigir nuestra mirada a la Madre del Señor. A todos nosotros, que estamos sometidos a un ritmo de vida acelerado, con tantas cosas y tan urgentes que difícilmente podemos prestar atención a las cosas de Dios, María, que tuvo siempre su corazón centrado en Él, nos enseña a estar atentos a los signos de su presencia en el mundo. En este tiempo de Adviento Ella es para todos nosotros un modelo que nos ayuda a no dejarnos arrastrar por un estilo de vida que nos cierra el corazón a Dios.

Esta actitud la llevó a una disponibilidad total a la voluntad de Dios y a una obediencia sin reservas. Por ello, cuando le pidió que colaborara en la obra de la Redención de la humanidad, obedeció desde la fe. Estamos ante una entrega libre de toda ambigüedad. Ella no se ha reservado nada para sí misma. Su obediencia ha sido un *sí* con todas las consecuencias. En ningún momento dudó de que esa opción era la mejor que hubiera podido hacer; jamás pensó que otra posible decisión habría sido mejor. Una vez le dijo al Señor: «Hágase en mí según tu palabra», ya nunca miró hacia atrás: confiando en Dios se puso en sus manos mirando siempre hacia el futuro. Contemplando a la Madre del Señor en este tiempo de Adviento, descubrimos que nuestra generosidad para con Dios es pobre y llena de ambigüedades.

El hecho de que Ella haya dado un *sí* del que ya no se vuelve atrás, no significa que todo esté pre-determinado. María pertenece a nuestro linaje necesitado de redención. Por ello, aunque no conoció el pecado, experimentó momentos de dificultad y pasó por la prueba del dolor. De hecho, cuando contemplamos su camino de fe descubrimos que tuvo que sufrir situaciones de las más duras que una persona puede sufrir durante su vida. Su *sí* la llevó a un auténtico abandono en las manos del Padre. Su camino de fe se convirtió en un camino de obediencia. La plenitud de la gracia de Dios la hizo capaz de vivir y sufrir, incluso los momentos de mayor oscuridad, al margen de todo pecado. En este tiempo de Adviento, la Madre del Señor nos enseña que la fuerza de la gracia nos ayuda a mantener la esperanza incluso en los momentos de más dificultad que se nos puedan presentar.

La plenitud de la gracia fructificó en María en una vida cristiana plenamente vivida. Cuando contemplamos su camino de fe, descubrimos una humildad tan grande que podemos pensar que en Ella no destaca nada. Este aparente «no destacar nada» no significa mediocridad, sino la armonía con la que supo integrar todas las dimensiones del Evangelio en su propia vida. En realidad este «no destacar nada» significa que destaca la totalidad del Evangelio vivido con una plenitud y perfección absolutas. Por ello la devoción a la Virgen es fecunda en frutos de santidad para toda la Iglesia.

Que Madre del Señor nos acompañe en el camino hacia la Navidad.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Perseverar en l'esforç

Dissabte 27 d'octubre, la joventut del Bisbat de Tortosa, Castelló i l'Arquebisbat de València estàvem cridats a la 3a trobada IntErior de l'any gràcies a les germanes agustines de la Comunitat Santa Anna de Sant Mateu. El lema d'enguany era «Perseverar en l'esforç davant situacions en la vida que són imposades».

La jornada va començar amb el testimoni de Francisco Domingo, record *guinness* de distància recorreguda amb *handbike*. Francisco va quedar en una cadira de rodes a partir d'una operació, però això no l'ha aturat. Amb una bicicleta adaptada, ha fet el Camí de Santiago amb 3 dies o ha creuat 16 països en 56 dies. La segona entrevista va ser a Javier i Amparo, pares de Judith María, una nena especialment valuosa. També va parlar Jorge, des de petit cercava insistentment l'afecte de la seva família i vivia totes les coses amb molta intensitat.

Després de resar l'Àngelus vam pujar a l'ermita de la Mare de Déu dels Àngels, on vam tenir missa i després vàrem dinar plegats compartint coses bones. A la tarda vam comptar amb un testimoni de nova evangelització, donat per un matrimoni de dissenyadors, Adriana Ribó & Miguel Pérez-Laorga,

creadors de la marca *Have a God Time*. És una botiga *on line* on podem trobar tot de coses boniques de Déu que ha esdevingut tot un projecte de fe.

Després, Javier i Cristina van presentar el seu grup Hakuna de València. És un grup eucarístic de joves estudiants i professionals que s'ha estès arreu d'Espanya. Sobretot, per adorar el Senyor, i apropar-se a Ell a través de la música, la formació i el voluntariat. Durant l'adoració vam tenir l'oportunitat de sentir-los cantar.

Maria Y. Llarch

Trobada de mestres i professors de religió

El passat dissabte 27 d'octubre, una cinquantena de mestres i professors de religió es van trobar a Tortosa per celebrar la trobada d'inici de curs. La jornada va començar amb les paraules del bisbe Enrique Benavent. Unes paraules que van descriure la situació social que estem vivint, així com també els principals neguits que hi ha

en el tema de la classe de religió en aquests moments.

Després de la pregària, la pedagoga Carmina Mas va impartir la formació, que en aquest cas anava sobre el silenci dintre de la pedagogia de la classe de religió. Per mitjà de diverses dinàmiques, la formadora va mostrar als mestres i professors com introduir el valor del silenci a l'aula, com relacionar el silenci en els moments més importants de la Bíblia i com Déu va parlant enmig del silenci. Les diferents dinàmiques anaven acompanyades dels corresponents textos bíblics i d'activitats que es podien realitzar en futures classes de religió.

Aquestes trobades també serveixen per dialogar sobre els temes que més preocupen als docents, així com també poder resoldre dubtes. La darrera part de la jornada va estar dedicada a aquests temes.

Mn. Tomàs Mor

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Donem la vida amb alegria en el servei, per fer saber a tothom que Jesucrist és la nostra única esperança!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Deixem que l'Esperit Sant ens revesteixi amb les armes del diàleg, de la comprensió, de la cerca del respecte mutu i de la fraternitat!» (26 de setembre).

@Pontifex: «Preguem perquè en el món hi prevalguin els programes per al desenvolupament i no programes per a l'armament» (26 de setembre).

@Pontifex: «Espero que es pugui obrir una nova fase a la Xina, que ajudi a guarir les ferides del passat, a restablir i a mantenir la plena comunió de tots els catòlics xinesos i a assumir amb un compromís renovat l'anunci de l'Evangelium» (27 de setembre).

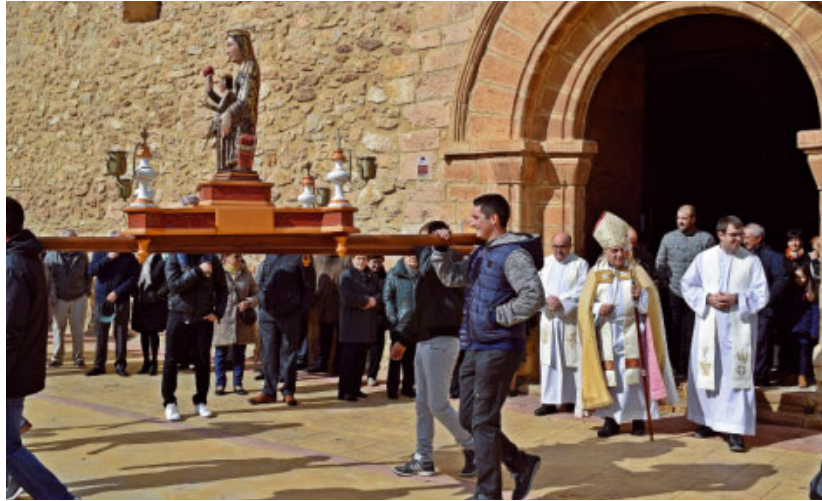

Las fiestas extraordinarias de San Marcos en Olocau del Rey

Com cada quatre anys, y desde 1759, el municipio de Olocau del Rey, situado en el extremo norte de la provincia de Castellón, celebra sus fiestas extraordinarias en honor a san Marcos.

Son días cargados de actos que dan comienzo con la subida del santo desde su ermitorio hasta el municipio, donde es recibido por san Blas y por la Virgen de la Naranja.

Es un acto cargado de simbolismo y emoción, donde 2 niños recitan de viva voz unos antiguos versos de bienvenida en honor al «Glorioso san Marcos».

Pese al mal tiempo, este año 2018, el obispo de Tortosa, Mons. Enrique Benavent, participó en los actos programados así como celebró la Eucaristía en honor al santo patrón.

Pasados nueve días y habiendo sido despedido por su pueblo, san Marcos vuelve en procesión a su lugar de residencia, el grandioso y querido ermitorio de San Marcos. Allí permanecerá hasta dentro de cuatro años, como marca la antigua tradición.

Turismo de Olocau del Rey

Celebració de l'Eucaristia pels fidels difunts

El 2 de novembre, dia dels fidels difunts, tingué lloc la celebració de l'Eucaristia a nivell de les parròquies de Tortosa. Aquesta vegada, a causa de la pluja, no fou possible celebrar-la com tots els anys al cementiri. Ens vam aplegar a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels, encarregada, com sempre, de preparar la celebració. Aquest any es va comptar amb el nou rector, Mn. Pascual Centelles. La missa fou presidida pel bisbe Enríque Benavent i concelebrada per cinc sacerdots d'algunes de les parròquies de la ciutat.

El Sr. Bisbe inicià l'homília saludant els germans en el sacerdoci, germans i germanes tots: «Aquests dies visitem els cementiris, però a més a més els cristians recordem els nostres germans difunts, posant-los en la presència del Senyor. Quan la

mare de sant Agustí es posà molt greu fora del seu país, digué: "Això no té importància; l'important és que em poseu damunt l'altar del Senyor". També això és el que fem nosaltres quan recordem els nostres familiars i amics difunts», digué Mons. Benavent.

També afirmà que en el misteri de la vida d'una persona, sabem que la vida és regalada per Déu. Ningú hem decidit viure; si vivim, vivim gràcies al Senyor i quan morim, morim per al Senyor. Això es fonamenta en la seua mort i la resurrecció.

Donem gràcies a Déu per la nostra celebració, reunint-nos entorn de l'altar per pregar per tots els qui han deixat ja aquest món. Amb el record i la pregària, refermem la nostra fe i la nostra esperança confiant en el Senyor.

Maria Joana Querol

AGENDA

- **Dilluns 10.** Jesús, tot el matí. Centre d'espiritualitat «Sant Enric d'Osó». Recés d'Advent. Delegació de Clergat.
- **Divendres 14.** Deltebre, parròquia de l'Assumpció, a les 20 h, confirmacions.
- **Del 14 al 16.** Tortosa, Seminari, exercicis espirituals per a matrimonis. Delegació Família i Vida.
- **Dissabte 15.** Tortosa, Patronat, Fòrum de la Pastoral de Joves. / Portell, a les 13 h, Missa Estacional amb motiu de la festa de la Mare de Déu de l'Assumpció.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

- **10. Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Is 35,1-10 / Sl 84 / Lc 5,17-26]. Santa Eulàlia (o Eulària) de Mèrida, verge i màrtir (s. III); Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, verge i màrtir; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i màrtir; sant Gregori III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, màrtir; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prevere mínim.
- **11. Dimarts** [Is 40,1-11 / Sl 95 / Mt 18,12-14]. Sant Damas I, papa (hispanic, 366-384), venerat a Arge-laguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabé, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

- **12. Dimecres** [Is 40,25-31 / Sl 102 / Mt 11,28-30]. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe agustiniana; beat Joan Marinonio, prev. teatí.
- **13. Dijous** [Is 41,13-20 / Sl 144 / Mt 11,11-15]. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.
- **14. Divendres** [Is 48,17-19 / Sl 1 / Mt 11,16-19]. Sant Joan de la Creu (1591), prev. carmelità (reformador de l'orde) i doctor de l'Església; sants Just i Abundi, mrs. a Baeza; sant

Diòscor, noi i mr.; sant Nicasi, bisbe i mr.

■ **15. Dissabte** [Sir 48,1-4.9-11 / Sl 79 / Mt 17,10-13]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Osca; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pis-toia, prev. servita.

■ **16. Diumenge vinent**, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.) [So 3,14-18a / Sl: Is 12,2-6 / Fl 4,4-7 / Lc 3,10-18]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870); sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

Diumenge II d'Advent (C)

COMENTARI

Treure l'orgull i omplir-nos d'amor

Anem avançant en la preparació del Nadal.

Els diferents exilis del poble d'Israel i el seu retorn a la pàtria són el símbol de tota la història del poble de Déu. Aquest viu en dificultats (desterrament) però Déu estima tant el seu poble que el fa tornar a la terra promesa. Per això el poble en qualsevol situació difícil ha de confiar en el Senyor sabent que Déu estima el poble i vol que torni a la terra promesa i el mateix Déu li prepara el camí: *Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics; però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial.* I perquè sigui més fàcil el camí *Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra perquè Israel camini segur.* Baruc que ha confessat el pecat dels desterrats ara els anima a confiar en Déu que vol els seus fills a la seva terra.

Unes paraules semblants llegim a l'evangeli: *Una veu crida en el desert: Obriu una ruta la Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall i tothom veurà la salvació de Déu.* La veu que crida en el desert és la de Joan Baptista que lluc presenta en els primers versets: *Joan rebé la paraula de Déu al desert i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats.* Ens trobem en el punt culminant de la història de la humanitat. Per això l'evangelista comença el text d'avui esmentant des de l'emperador romà als grans sacerdots d'aquest moment.

Joan ens demana la conversió: abaijar tot allò que és ple d'orgull, d'autosuficiència, de menyspreu dels altres i omplir allò que ens manca d'amor, de pregària i de preocupació pels altres. Dirà Pau: *Que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar... perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist.*

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Baruc (Ba 5,1-9)

Jerusalem, treu-te el vestit de dol i d'aflicció, i engalana't per sempre amb la glòria de Déu. Vesteix-te amb el mantell de la bondat de Déu, posa't al front per diadema la glòria de l'Etern. Déu farà que sota el cel es vegi pertot arreu la teva resplendor i tindràs per sempre aquest nom, que Déu t'imposarà: Possessió-pacífica-del-bé i Glòria-del-culte-a-Déu. Alça't, Jerusalem, guaita des del cim cap a l'orient i veuràs com, per ordre del Sant, es reuneixen els teus fills de llevant i de ponent; canten d'alegria recordant l'obra de Déu. Quan van sortir de tu, caminaven escortats d'enemics, però ara Déu te'ls retorna portats gloriosament com en un tron reial. Déu ordena que s'abaixin els turons més alts i les muntanyes perpètuas, que s'omplin les fondalades i s'anivelli la terra, perquè Israel camini segur sota la glòria de Déu. Fins els boscos i tots els arbres aromàtics faran ombra a Israel per manament de Déu. Déu conduirà Israel, ple d'alegria, a la llum de la seva glòria, amb aquella bondat i aquell amor que li són propis.

▶ Salm responsorial (125)

R. *És magnífic el que el Senyor a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!*

Quan el Senyor renovà la vida a Sió / ho creïem un somni; / la nostra boca s'omplí d'alegria, / de crits i de rialles. R. Els altres pobles es deien: «És magnífic / el que el Senyor fa a favor d'ells.» / És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, / amb quin goig ho celebrem! R.

Renoveu la nostra vida, Senyor, / com l'aigua renova l'estepa del Nègueb. / Els qui sembraven amb llàgrimes als ulls, criden de goig a la sega. R.

Sortien a sembrar tot plorant, / emportant-se la llavor; / i tornaran cantant d'alegria, / duent a coll les seves garbes. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 1,4-6.8,11)

Germans, sempre que prego per vosaltres la meua oració és plena de goig pensant en tot el que heu contribuït a la causa de l'evangeli des del primer dia fins avui.

Estic segur d'una cosa: Déu, que ha començat en vosaltres un bon treball, acabarà de dur-lo a terme fins al dia de Jesucrist. Déu és testimoni de com us enyoro, a tots vosaltres, per l'amor entranyable que us té Jesucrist.

I el que jo demano en la pregària és que el vostre amor s'enriqueixi més i més, fins a vessar, ple de coneixement i de finor d'esperit, perquè sapiguen apreciar els valors autèntics i arribeu purs i sense entrebancs al dia de Crist, carregats d'aquells fruits de justícia que donem per Jesucrist, a glòria i lloança de Déu.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 3,1-6)

L'any quinzè del regnat de l'emperador Tiberi, mentre Ponç Pilat era procurador romà de la Judea, Herodes era tetrarca de Galilea, Felip, el seu germà ho era d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies ho era d'Abilena, durant el pontificat d'Anàs i Caifàs, Joan, fill de Zacaries, rebé la paraula de Déu al desert, i anà per tota la comarca del Jordà predicant un baptisme de conversió per obtenir el perdó dels pecats. Complia el que hi ha escrit al llibre del profeta Isaïes: «Una veu crida en el desert: Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, i el terreny escabros serà una vall, i tothom veurà la salvació de Déu.»

▶ Lectura del Libro de Baruc (Bar 5,1-9)

Jerusalén, despójate del vestido de luto y aflicción que llevas, y vístete las galas perpetuas de la gloria que Dios te concede. Envuélvete ahora en el manto de la justicia de Dios, y ponte en la cabeza la diadema de la gloria del Eterno, porque Dios mostrará tu esplendor a cuantos habitan bajo el cielo. Dios te dará un nombre para siempre: «Paz en la justicia» y «Gloria en la piedad». En pie, Jerusalén, sube a la altura, mira hacia oriente y contempla a tus hijos: el Santo los reúne de oriente a occidente y llegan gozosos invocando a su Dios. A pie tuvieron que partir, conducidos por el enemigo, pero Dios te los traerá con gloria, como llevados en carroza real. Dios ha mandado rebajarse a todos los montes elevados y a todas las colinas encumbradas; ha mandado rellenarse a los barrancos hasta hacer que el suelo se nivele, para que Israel camine seguro, guiado por la gloria de Dios. Ha mandado a los bosques y a los árboles aromáticos que den sombra a Israel. Porque Dios guiará a Israel con alegría, a la luz de su gloria, con su justicia y su misericordia.

▶ Salmo responsorial (125)

R. *El Señor ha estado grande con nosotros, y estamos alegres.*

Quando el Señor hizo volver a los cautivos de Sión, / nos parecía soñar: / la boca se nos llenaba de risas, / la lengua de cantares. R.

Hasta los gentiles decían: / «El Señor ha estado grande con ellos». / El Señor ha estado grande con nosotros, / y estamos alegres. R.

Recoge, Señor, a nuestros cautivos / como los torrentes del Negueb. / Los que sembraban con lágrimas / cosechan entre cantares. R.

Al ir, iba llorando, / llevando la semilla; / al volver, vuelve cantando, / trayendo sus gavillas. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Flp 1,4-6.8-11)

Hermanos: Siempre que rezo por vosotros, lo hago con gran alegría. Porque habéis sido colaboradores míos en la obra del Evangelio, desde el primer día hasta hoy. Esta es nuestra confianza: que el que ha inaugurado entre vosotros esta buena obra, la llevará adelante hasta el Día de Cristo Jesús. Esto que siento por vosotros está plenamente justificado: os llevo en el corazón, porque tanto en la prisión como en mi defensa y prueba del Evangelio, todos compartís mi gracia. Testigo me es Dios del amor entrañable con que os quiero, en Cristo Jesús. Y esta es mi oración: que vuestro amor siga creciendo más y más en penetración y en sensibilidad para apreciar los valores. Así llegaréis al Día de Cristo limpios e irreprochables, cargados de frutos de justicia, por medio de Cristo Jesús, para gloria y alabanza de Dios.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 3,1-6)

En el año decimoquinto del imperio del emperador Tiberio, siendo Poncio Pilato gobernador de Judea, y Herodes tetrarca de Galilea, y su hermano Filipo tetrarca de Iturea y Traconítide, y Lisanio tetrarca de Abilene, bajo el sumo sacerdocio de Anás y Caifás, vino la palabra de Dios sobre Juan, hijo de Zacarías, en el desierto. Y recorrió toda la comarca del Jordán, predicando un bautismo de conversión para perdón de los pecados, como está escrito en el libro de los oráculos del profeta Isaías: «Voz del que grita en el desierto: Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos; los valles serán rellenados, los montes y colinas serán rebajados; lo torcido será enderezado, lo escabroso será camino llano. Y toda carne verá la salvación de Dios.»